

Arrest

nr. 224 729 van 8 augustus 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacomblélaan 59-61/b5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 23 februari 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 januari 2018, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 februari 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 januari 2018 geeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten af (bijlage 13).

1.2. Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer / mevrouw :

naam en voornaam: E. L., B.

geboortedatum: 28.02.1960

geboorteplaats: Iekese nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen de 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7

() 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(x) 2° in volgende gevallen :

[x] de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art.6, eerste lid, van de wet)

[] de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20, .Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

[] de vreemdeling die houder is van een door één der Lidstaten afgegeven verblijfstitel, die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 21, § 1, Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

[] de vreemdeling die houder is van een door één der Lidstaten afgegeven tijdelijke verblijfsinstemming die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 21, § 2, Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

[] de vreemdeling die houder is van een door één der Lidstaten afgegeven visum lang verblijf die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 21, § 2bis, Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

*[] de vreemdeling die langer in het Rijk verblijft dan de duur van het kort verblijf gemachtigd in toepassing van het internationaal akkoord.....
of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.*

() 6° wanneer hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de dooreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd, en niet in staat is deze middelen wettelijk te verwerven;

() 7° wanneer hij aangetast is door een der ziekten of gebreken opgesomd in de bijlage bij deze wet;

() 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

() 12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.

Volgens het overgemaakte paspoort en visum van betrokkene blijkt dat hij/zij recht had op een verblijf van 90 dagen vanaf 27/04/2017 (datum binnenkomst). Bijgevolg is het regelmatig verblijf van betrokkene nu verstreken.

Bovendien geeft het feit dat betrokkene hier bij het gezin van haar meerderjarige dochter verblijft haar niet automatisch recht op verblijf. De aanwezigheid van andere familieleden in België geeft betrokkene evenmin automatisch recht op verblijf.

Een verlenging van verblijf kan niet toegestaan worden aangezien er geen uitgebreid medisch type-atteest van een specialist overgemaakt werd.

Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar betrokkene een lang verblijf geniet, om op een later tijdstip legaal naar België terug te keren, niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. In zijn arrest (nr. 27.844) dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingsbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat betrokkene zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen." Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Uit de uiteenzetting van het eerste middel blijkt dat de verzoekende partij eveneens de schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel opwerpt.

De verzoekende partij licht het eerste middel als volgt toe:

"Eerste middel.

Afgeleid uit de schending van artikel 7 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster heeft de Belgische nationaliteit.

Zij wordt vermeld als kind in het Belgisch paspoort van de heer E.

Zij wordt ook als kind vermeld in een attest samenstelling van het gezin van 27 maart 1972 van mevrouw L. haar moeder, afgeleverd door de ambtenaar van burgerlijke stand te Kamina. Dit attest is gewettigd door de Belgische consul in Lubumbashi. Uit de overlijdensakte, eveneens gewettigd, blijkt dat mevrouw L. de echtgenote was van de heer E.

Ook een "attestation d'immatriculation" afgeleverd door de Democratische Republiek Congo vermeldt haar Belgische nationaliteit, evenals une "attestation tenant lieu de carte de résidence" van 15 november 1986. Ook al zijn deze documenten - die verblijfsvergunningen zijn van verzoekster in Congo - niet gelegaliseerd door het Belgisch consulaat, ze bevestigen wat voorgaande documenten stellen.

Artikel 7 van de Vreemdelingenwet is niet van toepassing op een Belg, en aan een Belg kan geen bevel om het grondgebied te verlaten worden afgegeven. Bijgevolg wordt dit artikel geschonden.

Verwerende partij kan overigens niet onwetend zijn over de Belgische nationaliteit van verzoekster, gelet voornamelijk op het Belgisch paspoort van haar vader, waarin zij vermeld wordt. Dit paspoort is uitgereikt door de FOD Buitenlandse Zaken. Het gegeven dat verwerende partij, in casu de staatssecretaris voor asiel en migratie, die de vertegenwoordiging van de Belgische staat op zich neemt, beschikt over een autonome en discretionaire bevoegdheid inzake migratiecontrole, neemt niet weg dat de Belgische federale overheid als één en ondeelbaar wordt beschouwd (RvV 15 september 2017, nr.

192.060). Verwerende partij kan dan ook redelijkerwijs geacht worden kennis te hebben van dit Belgisch paspoort waarin verzoekster vermeld wordt.

2.2. De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

"In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- Artikel 7 Vreemdelingenwet

Ter ondersteuning houdt de verzoekende partij voor dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging eraan voorbijgaat dat de verzoekende partij de Belgische nationaliteit heeft.

Dit zou blijken uit de volgende elementen:

- Zij wordt als kind vermeld in het Belgisch paspoort van de heer ██████████*
- Zij wordt als kind vermeld in een attest van samenstelling gezin van 27.03.1972,*
- Ook een "attestation d'immatriculation" afgeleverd door de Democratische republiek Congo vermeldt haar belgische nationaliteit eveneens "une attestation tenant lieu de carte résidence".*

De gemachtigde van de Staatssecretaris kon helemaal geen rekening houden met deze door verzoekende partij bij het verzoekschrift gevoegde stukken.

Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft zich terecht gebaseerd op het Congolees paspoort voorzien van een visum type C.

Indien de verzoekende partij meent dat zij de Belgische nationaliteit heeft, dient zij hiervan bewijs voor te leggen.

Dit kan eenvoudig worden opgevraagd bij de gemeente.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

2.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De verzoekende partij voert in haar eerste middel aan dat zij geboren is in Belgisch Congo, dat zij de Belgische nationaliteit heeft en artikel 7 van de vreemdelingenwet op haar dan ook niet van toepassing is. Zij stelt dat zij wordt vermeld als kind in het Belgisch paspoort van de heer E., die haar vader is. Bovendien werd dit paspoort uitgereikt door de Belgische overheid, waardoor het bestuur hiervan op de hoogte had moeten zijn. De verzoekende partij stelt verder dat zij ook als kind vermeld wordt in een attest samenstelling van het gezin van 27 maart 1972 van mevrouw L., haar moeder, afgeleverd door de ambtenaar van burgerlijke stand te Kamina. Dit attest is gewettigd door de Belgische consul in

Lubumbashi. Uit de overlijdensakte van haar vader, eveneens gewettigd, blijkt volgens de verzoekende partij dat mevrouw L. de echtgenote was van de heer E.

Uit de gegevens van het administratief dossier en meer bepaald het stuk van 16 november 2017 van de Lokale politie Denderleeuw/Haaltert, blijkt dat de verzoekende partij heeft meegedeeld dat zij de Belgische nationaliteit heeft maar dat zij haar Belgische identiteitskaart verloren is in Congo. Zij stelde ook dat zij een Belgische vader had, namelijk A. E., die naar Congo verhuisd is en daar haar moeder T. L. heeft leren kennen. Zij zijn gehuwd in 1963 en zijn altijd in Congo blijven wonen. De verzoekende partij stelde dat ook zij steeds in Congo heeft gewoond, maar wel een tijdje in België heeft verbleven, wanneer zij op internaat zat in Ukkel.

De Raad stelt vooreerst vast dat de bestreden beslissing geen enkel motief bevat met betrekking tot de verklaringen van de verzoekende partij dat zij de Belgische nationaliteit zou hebben.

De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen dat de Belgische nationaliteit van de verzoekende partij zou blijken uit het Belgisch paspoort van de heer E., uit het feit dat zij als kind wordt vermeld in een attest van samenstelling gezin van 27 maart 1972, uit een "attestation d'immatriculation" afgeleverd door de Democratische republiek Congo en uit "une attestation tenant lieu de carte résidence", maar dat zij met deze stukken geen rekening kon houden omdat zij niet voor het nemen van de bestreden beslissing werden voorgelegd. Indien de verzoekende partij meent dat zij de Belgische nationaliteit heeft, moet zij hiervan volgens de verwerende partij bewijs voorleggen. Dit kan volgens de verwerende partij eenvoudig worden opgevraagd bij de gemeente.

Zoals uit voorgaande bespreking blijkt, blijkt uit het stuk van 16 november 2017 van de lokale politie Denderleeuw/Haaltert, dat de verzoekende partij heeft verklaard dat zij de Belgische nationaliteit heeft en wie haar Belgische vader is. De bestreden beslissing bevat daarover geen enkel motief. Bovendien voegt de verzoekende partij bij haar verzoekschrift een kopie van het Belgische paspoort van de vader van de verzoekende partij, waarin zij inderdaad wordt vermeld.

Artikel 8 van het wetboek nationaliteit bepaalt wat volgt:

"Belg zijn :

1° het kind geboren in België uit een Belgische ouder;

2° het kind geboren in het buitenland :

a) uit een Belgische ouder geboren in België of in gebieden onder Belgische soevereiniteit of onder Belgisch bestuur;

b) uit een Belgische ouder die, binnen een termijn van vijf jaar na de geboorte, een verklaring heeft afgelegd waarin hij verzoekt om toekenning van de Belgische nationaliteit aan zijn kind;

c) uit een Belgische ouder, op voorwaarde dat het kind geen andere nationaliteit bezit of behoudt tot de leeftijd van achttien jaar of zijn ontvoogding voor die leeftijd.

[1 De verklaring bedoeld in het eerste lid, 2°, b, wordt afgelegd, en op basis ervan wordt een akte van nationaliteit opgesteld, overeenkomstig artikel 22, § 4.

De verklaring heeft gevolg vanaf de opmaak van de akte van nationaliteit.]1

Diegene aan wie de Belgische nationaliteit krachtens het eerste lid, 2°, c, is toegekend, behoudt die nationaliteit zolang niet is aangetoond, voordat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt of ontvoogd is voor die leeftijd, dat hij een vreemde nationaliteit bezit.

§ 2. Voor de toepassing van paragraaf 1 dient de ouder de Belgische nationaliteit te bezitten op de geboortedag van het kind of, indien hij overleden is voor deze geboorte, op de dag van zijn overlijden.

§ 3. De afstamming vastgesteld ten aanzien van een Belgische ouder na de datum van het vonnis of het arrest dat de adoptie homologeert of uitspreekt, verleent de Belgische nationaliteit maar aan het kind, indien die afstamming wordt vastgesteld ten aanzien van de adoptant of diens echtgenoot.

§ 4. De persoon aan wie de Belgische nationaliteit van zijn ouder is toegekend, behoudt die nationaliteit wanneer zijn afstamming niet langer vaststaat nadat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt of ontvoogd is voor die leeftijd. Indien zijn afstamming niet langer blijkt vast te staan voor de leeftijd van achttien jaar of de ontvoogding voor die leeftijd, kunnen de handelingen die zijn aangegaan toen de afstamming nog vaststond en voor de geldigheid waarvan de staat van Belg vereist was, niet worden betwist enkel en alleen omdat de belanghebbende die nationaliteit niet bezat. Hetzelfde geldt voor de rechten welke zijn verkregen voor die datum."

Aangezien de verzoekende partij geboren werd in 1960 in Congo en haar vader de Belgische nationaliteit had, heeft de verzoekende partij automatisch ook de Belgische nationaliteit. De verwerende

partij repliceert in de nota met opmerkingen niet op het argument dat de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing heeft opgeworpen dat zij de Belgische nationaliteit zou hebben. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is dan ook aangetoond.

Het eerste middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het bevel om het grondgebied te verlaten van 19 januari 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht augustus tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU